

РЕШЕНИЕ

№ 300

гр. Благоевград, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Д. Р. Беровски

при участието на секретаря Ана Г. Г.
като разгледа докладваното от Д. Р. Беровски Гражданско дело № 20231210101439 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава тринадесета от ГПК („Основно производство”).

Образувано е въз основа на искова молба, подадена от П. Д. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б.....

Ищецът твърди, че с влязла в сила присъда по н.о.х.д. № 453/2021г. на РС – Б.... ответникът бил признат за виновен, че на 09.12.2018 г., около 04.30 часа, пред дискотека „Т....., находяща се в центъра на гр. Б.... в качеството си на длъжностно лице – охранител в дискотеката, при и по повод изпълнение на службата си, чрез нанасяне на удар с метална палка по главата на ищеца, е причинил на последния разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 НК, а именно – разкъсно-контузна рана в дясната теменна част на главата, която е причинила на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота, престъпление по чл. 131, ал.1, т.2, вр. чл. 130, ал.1 НК, като по реда на чл. 78а НК е бил освободен от наказателна отговорност и му е била наложена глоба в размер на 1000 лв. Исква ответникът да му заплати обезщетение за нанесените му неимуществени вреди в размер на 15 000 лв., вследствие на противоправното поведение на ответника, които неимуществени вреди се изразяват в претърпени болки и страдания в резултат на нанесената му телесна повреда, ведно със законната лихва върху сумата от датата на увреждането (09.12.2018г.) до окончателното изплащане на вземането.

Ответникът изразява позиция за неоснователност на предявения иск. В тази връзка излага доводи, че ищецът не е претърпял описаните от него увреждания. Излага съображения и за съпричиняване на вредоносния резултат, тъй като ищецът бил предизвикал извършването на деянието. Прави възражение и за погасяване на лихвата по давност.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, съобрази данните по делото и приложимия закон, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По повод подадената искова молба, предмет на разглеждане в настоящото производство е осъдителна искова претенция по чл. 45, ал. 1 ЗЗД.

Уважаването на исковата претенция по чл. 45, ал. 1 ЗЗД в настоящия случай е детерминирано от кумулативното наличие на следните предпоставки: 1/ наличието на противоправно деяние, осъществено от ответника, изразяващо се в нанасяне на удар с метална палка по главата на ищеца, в резултат на което е причинена разкъсно-контузна рана

в дясната теменна част на главата, която е причинила на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота; 2/ настъпилите в резултат на това противоправно деяние неимуществени вреди на ищеца, изразяващи се в болки и страдания; 3/ размера на тези вреди; 4/ причинна връзка между противоправното деяние, осъществено от ответника, и настъпването на неимуществените вреди и 5/ противоправното деяние да е осъществено виновно от страна на ответника, който елемент от деликта съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД се презюмира.

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест в исковия граждански процес (чл. 154, ал. 1 ГПК), ищецът следва да установи наличието на първите четири от посочените изисквания. От своя страна ответникът трябва да обори предвидената в чл. 45, ал. 2 ЗЗД презумпция за вина или трябва да установи, че е погасил претендираното от ищеца вземане, както и че налице съпричиняване от страна на ищеца.

Правилната оценка на горните положения в контекста на разглеждания казус предполага съобразяване на безспорните обстоятелства по делото, както и данните, съдържащи се във формираната в рамките на настоящото производство доказателствена съвкупност.

Безспорно е по делото, а и от представените по делото писмени доказателства, се установява, че влязла в сила присъда № 905647 от 15.10.2021г., постановена по н.о.х.д. № 453/2021г. на РС – Б.....ответникът Д. Б. Б. е бил признат за виновен, че на 09.12.2018 г., около 04.30 часа, пред дискотека „The moon“, намираща се в центъра на гр. Б..... в качеството си на длъжностно лице – охранител в дискотеката, при и по повод изпълнение на службата си, чрез нанасяне на удар с метална палка по главата на ищеца П. Д. К., е причинил на последния разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 НК, а именно – разкъсно-контузна рана в дясната теменна част на главата, която е причинила на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота, престъпление по чл. 131, ал.1, т.2, вр. чл. 130, ал.1 НК, като по реда на чл. 78а НК е бил освободен от наказателна отговорност и му е била наложена глоба в размер на 1000 лв.

В чл. 300 ГПК е предвидено, че влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Съгласно задължителната практика на ОСГТК на ВКС, обективирана в т. 15 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013г. по тълкувателно дело № 6 по описа за 2012 г., с присъдата и с решението по чл. 78а НК фактическият състав на престъплението е установен по съдебен ред и постановеното от наказателния съд, и в двата случая, има обвързващата сила по чл. 300 ГПК за гражданския съд. С решението по чл. 78а НК наказателният съд се произнася по същия кръг въпроси, по които и с присъдата – за дееца, деянието, противоправността му и за вината. Разликата се състои само във вида на отговорността – освобождаването от наказателна отговорност и налагане или неналагане на административно наказание с оглед виновността на дееца. Деянието и в този случай си остава престъпление, а не административно нарушение, и решението по чл. 78а НК, с което е наложено административно наказание, е приравнено на влязла в сила присъда.

При това положение са доказани следните елементи от фактическия състав за ангажиране на деликтната гражданска отговорност на ответника: наличието на противоправно деяние, осъществено от ответника, изразяващо се в нанасяне на удар с метална палка по главата на ищеца, в резултат на което е причинена разкъсно-контузна рана в дясната теменна част на главата, която е причинила на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота; противоправността на извършеното от ответника деяние, както и че същото е извършено виновно.

Основните спорни въпроси по делото са относно това какъв е размерът на обезщетението, което следва да бъде заплатено на ищеца и относно това дали има съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца.

Какви увреждания е получил ищецът в причинна връзка с противоправно деяние,

осъществено от ответника, изразяващо се в нанасяне на удар с метална палка по главата на ищеца, се установява от събраните медицински документи и заключението на съдебно-медицинската експертиза, а именно – на ищеца са били причинени следните травматични увреждания: разкъсно-контузна рана и оток в областта на главата. Раната е била обработена хирургически, като е била зашита. Вещото лице е категорично, че при липса на усложнения, разкъсно-контузната рана заздравява за период от около 10-14 дни, като от нея ще остане белег. Отокът следва да премине за около 7-10 дни. Експертът е установил, че в конкретния случай липсват данни за настъпили усложнения. Става ясно, че установените увреждания причиняват обичайните за мекотъкните наранявания болки и страдания, като болевата чувствителност е индивидуална и е различна при различните хора. Обичайно в първите дни болките са по-силни, като впоследствие отзвучават.

За да докаже тезата си, че му се следва обезщетение за причинените неимуществени вреди в размер на 15 000 лв., ищецът ангажира гласни доказателствени средства чрез разпита на свидетелите П. К..... А..... (приятел на ищеца) и В..... И.....К.а (съпруга на ищеца).

В показанията си свидетелят П. К..... А..... заявява, че вследствие на нанесения на ищеца удар по главата се наложило да бъде извикана линейка, като свидетелят А.....е придружил ищеца до спешния център. Установява се, че раната на главата на ищеца К. била доста голяма, което наложило същата да бъде зашита. След което раната на главата на ищеца била зашита, св. А..... заедно с ищеца взели такси, което е оставило ищеца пред дома му. След инцидента ищецът спрял комуникацията си с този свидетел. Според св. А..... инцидентът повлиял на здравословното и физическо състояние на ищеца, като същият станал некомуникативен с други хора, включително и с него. Дори не е ходил на работа през периода, в който се възстановявал, не отговарял на телефонните обаждания, не му се работело, като това състояние на ищеца продължило около два месеца. От показанията на този свидетел става ясно, че ищецът заедно с цялата си компания, която е отишла на датата на деликта – 09.12.2018г. пред заведение „The moon“ са били употребили алкохол.

В показанията си свидетелката В.....И..... К.а заявява, че съпругът ѝ К. се бил е прибрал след инцидента рано сутринта целият в кръв и превързана глава, както и че същият е пил болкоуспокояващи. След инцидента ищецът не искал да излизал навън, не искал да се хранел, не искал да се грижел за детето си, не искал да ходил и на работа, а постоянно лежал. Докато ищецът се възстановявал, не ходел на работа, защото не се чувствал добре, като това възстановяване му отнело около три месеца.

Показанията на свидетелите П. К.....А.и ....В....И....К.а следва да се кредитират, тъй като същите не се опровергават от събрания по делото друг доказателствен материал. В тяхна подкрепа е и изводът на вещото лице по приетата съдебно-медицинската експертиза, че болевата чувствителност е индивидуална и е различна при различните хора.

За да докаже тезата си, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат, ответникът също ангажира гласни доказателствени средства чрез разпита на свидетелите К.....Ф..... К..... (клиент на заведение „Т..... към датата на деликта – 09.12.2018г.) и В..... Д. Г... (колега охранител на ответника към датата на деликта – 09.12.2018г.).

В показанията си свидетелят П. К..... А..... заявява, че ищецът заедно с компанията си, с която дошъл, били в неадекватно състояние, били много пияни, най-вече ищецът П. К.. Компанията, с която бил и П., много викали. Този свидетел си спомня, че същите били в неадекватно състояние, като викали, псували и обиждали охраната. От показанията на този свидетел става ясно, че искали да влязат в дискотеката.

В показанията си свидетелят В.... Д. Господинов също заявява, че на процесната дата (09.12.2018г.) ищецът П. К. бил дошъл в заведение „Т.....“ във видимо много нетрезво състояние. Ищецът заедно с компанията му не ходели като нормални хора, залитали, лъкатушели се и не могли да стояли на краката си. Този свидетел си спомня, че дошли на входа на дискотеката някъде между 3:00 – 4:00 часа сутринта. Докато вървели от входа към охранителите, във видимо нетрезво състояние, те повишавали тон отвън, псували и не се

държали като адекватни клиенти. Според св. Господинов ищецът бил главно действащо лице, като същият бил псувал на майка охранителите на дискотеката.

Показанията на свидетелите К.....Ф..... К.....и В.....Д. Господинов следва да се кредитират, тъй като същите не се опровергават от събрания по делото друг доказателствен материал. В тяхна подкрепа са частично и показанията на св. П. А....., който също заяви, че ищецът е бил употребил алкохол преди да отиде с компанията си пред процесната дискотека.

Настоящият съдебен състав намира за частично основателно и доказано възражението на ответника за наличието на съпричиняване от страна на пострадалото лице-ищец. В тази връзка съобрази следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали. Обективният характер на съпричиняването е признат изрично от Върховния съд в ППВС №17/1963 г. – т.7. С цитираното постановление Пленумът на Върховния съд е приел със задължителна за съдилищата в Република Б.....сила, че обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, като се преценява единствено наличието на причинна връзка между поведението му и настъпилия вредоносен резултат. Следователно приложението на правилото на чл. 51, ал.2 ЗЗД е обусловено от наличието на причинна връзка между вредоносния резултат и поведението на пострадалия, с което той обективно е създал предпоставки и/или възможност за настъпване на увреждането. Застъпеното становище в практиката на ВКС /решение № 45/ 15.04.2009г. по т.д. № 525/ 2008г. на II ТО; решение № 206/ 12.03.2010г. по т.д. № 35/ 2009г., II ТО; решение № 58 / 29.04.2011г. по т.д. № 623/ 2010г. на II ТО и други/, е че приносът трябва да е конкретен - да се изразява в извършването на определени действия или въздържане от такива от страна на пострадалото лице, както и да е доказан, а не хипотетичен и предполагаем.

Доказано е с оглед показанията на свидетелите К.... К..... и В..... Г..... е възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, тъй като последният е имал грубо и предизвикателно поведение спрямо охранителите на процесното заведение, включително и спрямо ответника Б.. Става ясно, че ищецът е бил пиан, като същият е провокирал ответника с отправените обиди и псувни и настояването си да влезе в нощното заведение. Следователно се установява съпричиняване на вредите от страна на увредения-ищец, като същият има установен принос за настъпването на вредоносния резултат, без който не би се стигнало, наред с проявеното от виновния за непозволеното увреждане неправомерно поведение. Въпреки приноса на ищеца за настъпилото ПТП и произлезлите вреди, основната и главна причина за инцидента се корени в поведението на ответника, тъй като същият е употребил несъразмерна на поведението на ищеца сила, като му е нанесъл удар с метална палка в главата. Процентното съотношение на съпричиняване на ответника Б. и пострадалия-ищец К. е 70% към 30%.

Относно въпроса какъв е размерът на причинените на ищеца неимуществени вреди следва да се съобрази принципът на справедливостта, регламентиран в чл. 52 ЗЗД. Според възприетото в задължителната съдебна практика – Постановление № 4 от 23.12.1968 г. на Пленума на ВС, понятието справедливост по смисъла на цитираната разпоредба не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда във всеки отделен случай. Принципът за справедливост изисква в най-пълна степен да се постигне обезщетяване на увреденото лице за претърпените морални вреди, настъпили в резултат от вредоносното действие. При определяне на размера на дължимото се обезщетение на ищеца съдът взе предвид характера и тежестта на уврежданията, интензитета и продължителността на претърпените физически и емоционални болки и страдания, а така също и икономическото състояние в страната към момента на увреждането. Като съобрази описаните по-горе травми и последиците от тях, физическите и психически болки и страдания на ищеца, техния вид,

интензитет и продължителност, обусловени от вида и тежестта на уврежданията, както и икономическите условия в страната и принципа за справедливост, залегнал в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД, съдът намира, че размерът на адекватната обезвреда на претърпените от ищеца неимуществени вреди възлиза на 7000 лв. Не са необходими специални знания, за да се приеме, че по естеството си инцидентът предизвиква, стрес, уплах, страх, повишена тревожност и негативни душевни изживявания, които следва да бъдат възмездени по справедливост в посочения размер - чл. 52 ЗЗД. Трябва да се изтъкне, че получените от ищеца увреждания не са от такъв характер и интензитет, които да налагат продължително лечение и възстановяване. Поради тази причина обезщетение за размер над сумата от 7000 лв. би било прекомерно и в противоречие с чл. 52 ЗЗД.

Предвид изложеното по-горе за съпричиняването от страна на пострадалия, отчитайки същото в размер на 30%, съдът намира, че в полза на ищеца следва да се определи обезщетение в размер на сумата от 4900 лв.

В обобщение трябва да се изтъкне, че предявеният иск се явява частично основателен и като такъв подлежи на уважаване за сумата от общо 4900 лв., като до пълния предявен размер от 15 000 лв. следва да се отхвърли.

Относно разноските:

При този изход от делото (частична основателност на предявения иск) и двете страни имат право на разноски. Искане за присъждане на разноски е направено само от ответника. Право на разноски има и ищецът, но той е бил на основание чл. 83, ал. 1, т. 4 ГПК освободен от заплащането на държавни такси и разноски по делото, поради което няма и направено искане в тази насока, като и няма доказателства за реално сторени съдебно-деловодни разходи. На ответника следва на основание чл. 78, ал. 3 ГПК да се присъдят разноски в размер на 1279,33 лв. (съобразно отхвърлената част от иска).

Трябва да се има предвид също така, че ищецът се представлява от адв. С. А., която оказва безплатна адвокатска защита на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата. Правото на адвокат да окаже безплатна адвокатска помощ на лице от кръга на визираните в т. 1 – т. 3 на чл. 38, ал. 1 ЗАДв, е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл. 38, ал. 2 ЗАДв., адвокатът, оказал на страната безплатна правна защита, има право да му се присъди адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2 ЗАДв. и осъжда другата страна да го заплати. Следователно ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на пълномощника на ищеца съобразно уважената част от иска сума в размер на 790 лв. (арг. от чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата, съгласно изменение на Наредбата - ДВ, бр. 88 от 04.11.2022 г.).

Ответникът, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, трябва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд – гр. Б..... държавната такса, дължима във връзка с частичното уважаване на ищцовата претенция в размер на 196 лв., както и платеното от бюджета на съда възнаграждение на вещото лице д-р Р. Х. за изготвеното експертно заключение в размер на 137,59 лв. също съобразно уважената част от иска. Следователно ответникът трябва да заплати по сметка на РС-Б..... общата сума в размер на 333,59 лв.

Ръководейки се от изложените съображения, Районен съд – гр. Б....., Гражданско отделение

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника Д. Б. Б., ЕГН *****, адрес: гр. Б..... да заплати на ищеца П. Д. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б.....**следната сума:**

- 4900 лв. /четири хиляди и деветстотин лева/ — представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени от ищеца болки и страдания,

настъпили в резултат на противоправно деяние, осъществено от ответника на 09.12.2018 г., около 04.30 часа, пред дискотека „Т....., находяща се в центъра на гр. Б.....изразяващо се в нанасяне на удар с метална палка по главата на ищеца, в резултат на което е причинена разкъсно-контузна рана в дясната теменна част на главата, която е причинила на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота, **ведно със законната лихва**, считано от датата на увреждането /09.12.2018г./ до окончателното погасяване, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за неимуществени вреди за разликата над уважената част до пълния претендиран размер **от 15 000 лв.**

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, П. Д. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б..... **да заплати** на Д. Б. Б., ЕГН *****, адрес: гр. Б..... разноски в производството в размер на **1279,33 лв. /хиляда двеста седемдесет и девет лева и тридесет и три стотинки/**, съобразно отхвърлената част от предявения иск.

ОСЪЖДА, на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв., Д. Б. Б., ЕГН *****, адрес: гр. Б..... **да заплати** на адв. С. А. сумата от **790 лв. /седемстотин и деветдесет лева/**.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, Д. Б. Б., ЕГН *****, адрес: гр. Б.....**да заплати по сметка на Районен съд – гр. Б.....сумата от 333,59 лв. /триста тридесет и три лева и петдесет и девет стотинки/**, представляваща държавна такса и разноски за изготвената съдебно-медицинска експертиза, дължими за производството по гр. д. № 1439/2023г. на РС – гр. Б.....

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Окръжен съд – гр. Б.....в двуседмичен срок, считано от връчването на препис на страните по делото. Като въззивната жалба се подава чрез Районен съд – гр.Б.....

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____